

РЕШЕНИЕ

№ 6460

гр. София, 30.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав,
в публично заседание на 13.09.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мая Сукнарова

при участието на секретаря Кристина Алексиева, като разгледа дело номер **4596** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от „ЮтеКредит България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] и седалище в [населено място], подадена чрез упълномощения процесуален представител адв. Й. Ч., срещу заповед № 387 от 06.04.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите (КЗП). С нея на оспорващото дружество е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от Закона за защита на потребителите (ЗЗПотр.) по отношение на представената в интернет сайта <https://www.iutecredit.bg/> информация: „Получаване на най-добрите оферти от нашите партньори”. С жалбата се твърди, че обжалваната заповед е незаконосъобразна и необоснована поради липса на предмет. Иска се отмяната ѝ. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – председателят на Комисията за защита на потребителите чрез процесуалния си представител юрк. М. П. в открито съдебно заседание и представено по делото писмено становище оспорва жалбата като неоснователна. Моли съда да я отхвърли, както и да присъди юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав, намира жалбата като подадена от надлежна страна, при наличие на правен интерес, срещу подлежащ на обжалване административен акт и в законоустановения 14-дневен срок за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От данните по делото се установява следното:

„ЮтеКредит България” ЕООД е търговец по смисъла на §13, т.2 от ПЗР на ЗЗПотр.

Във връзка с контролните правомощия на КЗП е извършена проверка на интернет страниците на кредитни институции, в това число и на интернет страницата <https://www.iutecredit.bg/>, използвана от „ЮтеКредит България” ЕООД за предоставяне на небанкови финансови услуги от разстояние. За резултатите от проверката е съставен констативен протокол № 0001460/24.02.2023 г. В хода на проверката е установено, че дружеството предоставя потребителски кредити от разстояние на физически лица. Установено е също, че на проверявания сайт се съдържа следното твърдение: „Получаване на най-добрите оферти от нашите партньори”. В констативния протокол е записано, че така формулирано твърдението можело да въведе в заблуждение потребителя, че финансовата институция ще му предостави наистина най-добрата оферта.

Въз основа на констатациите в протокола и на взетите на заседание на КЗП решения (по т.б), обективирани в протокол № 10 от 08.03.2023 г. е издадена и обжалваната заповед № 387 от 06.04.2023 г. на председателя на КЗП, с която на „ЮтеКредит България” ЕООД е забранено да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. (съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща) по отношение на представената в интернет сайта <https://www.iutecredit.bg/> информация: „Получаване на най-добрите оферти от нашите партньори”.

Заповедта е издадена на основание чл.68л, ал.1 във вр. с чл.68в във вр. с чл.68г, ал.4 и чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. След запознаване със събраните документи и направения анализ, КЗП е решила, че „ЮтеКредит България” ЕООД използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. Органът се е позовал на констатациите от извършената проверка. Приел е, че така формулирано твърдението можело да въведе в заблуждение потребителя, че финансовата институция ще му предостави наистина най-добрата оферта. От една страна, небанковите финансови институции били с определен доста висок лихвен процент, което само по себе си означавало, че не предлагат възможно най-добрите оферти, например сравнено с кредитните институции. От друга страна, разчитайки наистина на най-доброто решение, потребителят би могъл да сключи договор за кредит с дружеството. Когато в прилагане на търговските практики се твърди, че решението, което се предлага, е наистина най-доброто, то това трябва да бъде изследвано и доказано от специалист в областта, в която се прави изследването.

При тези данни и след като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 от АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 от АПК, съдът приема от правна страна следното:

Процесната заповед е издадена от компетентен административен орган в съответствие с предоставените му правомощия по чл.68л, ал.1 от ЗЗПотр., както и в предписаната от закона форма. Видно от нейното съдържание изчерпателно са посочени както правните, така и фактическите основания за издаването ѝ в съответствие с изискването на чл.59, ал.2, т.4 от АПК, което е предпоставка за правилното упражняване на съдебния контрол за законосъобразност и осигуряване възможност на жалбоподателя да организира адекватно защита си.

При постановяване на административния акт не са допуснати съществени нарушения

на административнопроизводствените правила, които да са от естество да обосноват неговата отмяна. В процесния случай, от приетите по делото писмени доказателства, безспорно се установява, че административното производство е образувано в съответствие с чл.68л, ал.4, предл. първо от ЗЗПотр. – служебно, като за изясняване на фактите длъжностни лица на Комисията са извършили проверка и са съставили за резултатите от нея констативен протокол. Резултатите от проверката са обсъдени от КЗП, която с решение по т.6 от протокол № 10 от 08.03.2023 г. е решила, че „ЮтеКредит България” ЕООД като е качило на интернет страницата си <https://www.iutecredit.bg/> следната информация: „Получаване на най-добрите оферти от нашите партньори” е използвало заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. Въз основа на това решение е издадена и оспорената заповед, с която на „ЮтеКредит България” ЕООД е наложена забрана да използва заблуждаваща нелоялна търговска практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. по отношение на твърденията в „Получаване на най-добрите оферти от нашите партньори” на интернет страницата <https://www.iutecredit.bg/>, доколкото това твърдения било невярно. Заповедта е връчена на представител на жалбоподателя на 20.04.2023 г. Жалбата срещу нея е подадена на 27.04.2023 г.

Административният орган правилно е приложил и материалния закон – чл.68в и чл.68г, ал.4 във вр. с чл.68д, ал.1, предл. първо от ЗЗПотр.

С императивната норма на чл.68в от ЗЗПотр. е въведена изрична забрана за осъществяване на нелоялни търговски практики, като в ал.4 на чл.68г от ЗЗПотр. е установено, че нелоялна е и заблуждаващата и агресивна търговска практика по чл.68д – чл.68к.

Съгласно приложимата норма на чл.68д, ал.1 от ЗЗПотр., търговската практика е заблуждаваща, когато съдържа невярна информация и следователно е подвеждаща или когато по някакъв начин, включително чрез цялостното ѝ представяне, заблуждава или е в състояние да въведе в заблуждение средния потребител, дори и ако представената информация е фактически точна относно някое от обстоятелствата, посочени в ал.2, и има за резултат или е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което той не би взел без използването на търговската практика. За да бъде изпълнена хипотезата на предл. първо от цитираната правна норма, следва да са налице в условията на кумулативност следните предпоставки: 1. осъществяването на търговска практика, свързана с предлагането на стоки и услуги; 2. тази търговска практика да съдържа невярна информация, която да е в състояние да подведе средния потребител; 3. да е възможно вземането на търговско решение от страна на средния потребител, което същият не би взел, ако не беше тази търговска практика.

В случая безспорно е налице първият елемент от фактическия състав на търговската практика по смисъла на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр. В §13, т.23 от ДР на ЗЗПотр. е дадена легалната дефиниция на понятието „търговска практика”, съгласно която това е всяко действие, бездействие, поведение, търговска инициатива или търговско съобщение, включително реклама и маркетинг, от страна на търговец към потребител, което е пряко свързано с насърчаването, продажбата или доставката на стока или предоставянето на услуга на потребителите. В случая при проверката на интернет страницата <https://www.iutecredit.bg/>, използвана от оспорващото дружество за предоставяне на потребителски кредити от разстояние на физически лица, е установено отправено предложение до неопределен кръг потребители за сключване на договор за потребителски кредит чрез рекламното послание: „Получаване на

най-добрите оферти от нашите партньори”. Това послание, както правилно е приел и административният орган, съдържа невярна информация, доколкото само поради факта, че небанковите финансови институции предоставят кредити с по-висок лихвен процент от останалите кредитни институции, прави офертата на първите не най-добрата, както се твърди в рекламното съобщение. Неоснователно е възражението в жалбата, че „ЮтеКредит България” ЕООД не насърчава, нито предлага директно закупуване на стоки или услуги от партньорите на дружеството, като партньорите предлагали промоционални стоки и услуги в промоционални периоди на възможно най—добрата цена и оспорващото дружество не можело да влияе върху ценообразуването на стоките или услугите на трети страни, нито да носи отговорност за цялата информация. Именно по този начин, като насочва вниманието на потребителя чрез рекламното съобщение за предлагани най-изгодни оферти, без да е уточнено, че тези цени се предлагат от различни партньори в зависимост от техните промоционални периоди, може да въведе потребителите в заблуждение, че цените на стоките и услугите, предлагани от партньорите на „ЮтеКредит България” ЕООД са винаги най-изгодни. При това обосновано е прието, че е изпълнена и втората предпоставка от фактическия състав на чл.68д, ал.1, предл.1 от ЗЗПотр.

При така установеното може да се направи обоснован извод, че потребителите биха могли да бъдат мотивирани към икономическо поведение, което не биха имали при други обстоятелства. Законът не изисква да е налице резултат от нарушението, което да уврежда права на потребител, достатъчно е да е възможно да има за резултат вземането на търговско решение, което средният потребител не би взел без използването на търговската практика. Представената информация е некоректно поднесена и съответно е в състояние да заблуди потребителите, когато съпоставят различните пазарни предложения да предпочетат именно процесното въз основа на тази подвеждаща информация.

Настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е съответна и на целта на закона, формулирана от чл.68б от ЗЗПотр., а именно осигуряване на защита на потребителите срещу нелоялни търговски практики преди, по време на и след отправяне на предложение от търговец до потребител и/или сключване на договор за продажба на стоки или предоставяне на услуги. С наложената мярка се постига заложената цел да бъде прекратена констатираната нелоялна търговска практика, както и да бъде осуетено бъдещото ѝ ползване.

По изложените съображения оспорената заповед се явява правилен и законосъобразен административен акт, а подадената срещу него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.3 от АПК в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лв., определено съгласно чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София град, второ отделение, 30-и състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЮтеКредит България” ЕООД с ЕИК[ЕИК] срещу заповед № 387 от 06.04.2023 г. на председателя на Комисията за защита на потребителите.

ОСЪЖДА „ЮтеКредит България” ЕООД с ЕИК 205559807 да заплати на Комисията за защита на потребителите юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева. Решението подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 - дневен срок от съобщаването му пред Върховния административен съд.

Съдия: